

Erasm. filius. Univ. Laz.
Promotiones Philon. Gr.
1654 9 mens. Octobr.

1119

kat.komp.

I

Mon. St. D.

P

58.

Chwieleniowski e Martini: Epitharismen.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0001105

EPICITHARISMON

Publicæ

Prenfantibus XIV. Ingenuis
ADOLESCENTIBVS
IN

Almo Apollinei Iagellonis Emporio, Primam
in Artibus honestissimis & Philosophia
LAUREAM.

A

MARTINO CHWIELCZEWSKI
eiusdem Laureæ Candidato, Pindareâ Barbato
CONCINNATVM.

Anno restauratæ salutis humanæ M. DC. LIV.
Mense Octob. Die 9.

CRACOVIAE,
Apud LVCAM KVPISZ S. R. M. Typogr.

BIBLIOTHECA
VNIV. IAGELL.
GRACOVENSIS

HORREA bina vides, pe
Se PATRIÆ atque DEI

annis se credere cœlo
tollit ad Astra Decus.

Admodum Reu. Dño.

D. A C P A T R I
LVDOVICO ZIELONACKI

Ordinis S. Benedicti, Regalis Conuen-
tūs Tynecensis

PRIORI DIGNISSIMO.

Domino & Mœcenati Amplissimo.

Atiãre vſitato more Admodum Reuerende DO-
MINE, benignum Tuum à me hãc rudi Pœſi adiri conſpe-
ctum; iure enim potiore probè me facturum exiſtimaui, ſi ad
hãc Tibi innatã beneficentiã prouida Horrea, primitias labo-
rum, collectam in *Artibus & Philoſophia primæ Laureæ* meſſem
dirigerem, quæ ad ſe venientibus nulli vñquam viſa ſunt dare
repulſam. Cogitanti quippe mihi dũ, quò tandem fauentem
concomitantibus Muſis Apollinem è ſublimi Parnaffi vertice de-
ducerem euocatum, non modò probatiſſimæ liberalitatis Tuæ fertilis vterq. aceruus, aſt &
ipſa euocandi Phœbi ratio in munificum Tuum conſpectum ſuaſit deducendum. Et rectè
greſſu debito Tuum expoſcit mea Minerua patrociniũ; vel quia Te eum omnino eſſe ſen-
tit, cui laudabilis doctrinæ excellentibus ornamentis illuſtrata virtus, præclarã apud om-
nes conciliat exiſtimationem, & vberimum fructificat amorem; vel etiam quoniam Te
in eo glorioſo ampliffimi benoris gradu dignitas, Tuãq. innatã probitas collocauit, vnde
cuius opitulari & authoritate Tua poſſis ſuccurrere. Nec vlli mirum videri debet, ſi Te
pietate ſingulari, prudentiã, rerum experienciã & dexteritate præditum, omnium ſer-
monibus & ore celebrari audiat; cùm id ſolerti Tuo ingenio partim Tibi illuſiſſe ipſa di-
uinitus data fortuna fateatur. Ita enim tenerã à cunabulis ætatẽ præceptis confor-
maſti, vt & maioribus Tuis doctrinã quaſi lampade quadã præluſiſſe & ex literis fru-
ctum non pœnitendum Tibi comparãſſe, atque cæteris Muſarum Alumnis tam præſtantem
gloriam bonarum Artium inreſcibili Tuo ardore & exemplo concitãſſe vadearis. Nemo

proinde iturus est inficias, qui Te in omni genere doctrinæ versatum eum videt, apud quem
 literarum dogmata maximum studij habeant emolumentum, & illa ipsa quæ graue con-
 silium, maturitatem eruditionis integram concernunt, tanta in te fore singula, quanta
 in Tuis virtutibus atque in istis rudiorum Mineruæ laudibus esse debent; teste hoc in passu
 vel Apolline, quidquid de Te tanto vel Sacri Ordinis, vel Patriæ prouido pignore occino,
 cedro dignum nemo est, qui reticet. Testis est mihi illa Tua summa cum prudentia in con-
 silijs dandis, coniuncta sandi vis, vbertas & Copia, cuius in Sacris ad Populum cohorta-
 tionibus vehementia mirificam, nullus est qui non collaudet. In ferendis verò quæ pri-
 uatim, quæ publicè de rebus salutaribus sententijs modum, non modò qui approbent sed etiã
 qui stupeant sunt vel plurimi. Huius potissimum Tuis pertractus dotibus Illust. & Reu.
 DEI & Apost. Sedis Gratiã Episc. Chetmenis meritisissimus, S. Bened. Sacri
 Ordinis Tynecensis Abbas dignissimus, cuius à latere & Gentium externarum
 speculator adfuisi, & selecta doctrinæ, pietatis & honorum messe horrea Tua impingua-
 sti, eam Tibi beneuolentiæ testificationem exhibuit, vt nihil omnino in animo tanti Tui
 Promotoris hæreat, quod in Te promouendo non sit expletum largissime. Habes Admo-
 dum Reuerende Domine, cui Te Orbi Patrio probatum Sacroq; Conuen-
 tui Tynecensi Priorem adscitum iure merito existimes, siquidem Te Columen Pa-
 triæ & summus populorum Pastor & Princeps probauit toties, atque etiam nunc probat,
 quoties assumptis ex illius Authoritate negotijs, Tuã laudabili prudentiã confectus, non
 modò pro communi Sacræ Religionis bono promouendo & augendo officia, verum & vota
 dexterrimè adimplere soles, vt merito hæc de Te dici queant.

Ex Te igitur sese fingant, qui Religiosa
 claustra colunt sacris, qui cupiuntq; benè
 Doctrina illustres & pietate viri,

Vnde Patris nomen promeruisse iuuat.

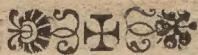
Et quid aliud Aceruus frumentarius Tuo in Stemmate denuntiat, nisi genium animi Tui
 in pietate fixum esse? nisi Domum Patris spiritalis coronam doctrinæ & honoris? Fæ-
 neretur, hic Tuus Aceruus Domino; vt dum virtutes Tuæ in Sancto Religionis viridario
 propagatæ resplendent, vicissitudinem reddat Tibi Supremus rerum arbiter Votis arden-
 tibus apprecor. Tu interim quantumuis minùs excultum Musarum hoc Epitaphium
 suscipe quò soles animo, & benigne tueare.

Adm. Reu. Dominationis Vestræ

Humillimus Cliens

MARTINVS CHWIELCZEWSKI

Primæ Laureæ Candidatus.

Excell: & Doctiss: Dñis, DD. Examinatoribus.

D. IOANNI KOPCIEWICZ

Facultatis Artisticæ Decano, Coll. Min.

D. MARTINO SŁOMKOWICZ

Philosophiæ & Med Doct. Coll. Maiori,

Promotori dignissimo.

D. STANISLAO SŁACHETKA

Ordinario Eloquentiæ Prof. Coll. Min.

*VV. DD. Candidatorum nomine, debite & gratitudinis
obsequium, gratâ Charitum Lyrâ exsoluitur.*

Terrarum, & Pelagi Præses, & ætheris;

Doctrix prima Dectarum Sapientia

Formosum iubar, Aurora Palæmonis

Quæ pictis cohibet vaga

Frenis Climata Syderum.

Quæ quondam teneras grandiloquo Sopho

Ad Cunas Arabo præfuerat thymo

Platoni; facilis præuia Dux, suum

Quem fandi sequitur cohors

Dulci dogmate Principem.

Hæc par Diua nitentis Genialibus

KOPCIEWICZ Genij conscia fortibus

Affulsit, nomium quem decorum Ducem

Platonæ sociat sibi
Inter fulgura gloriæ,
Est æquum socijs passibus insequi
Et Platona, Patrem Palladis, & Ducem!
Est æquum pariter fiat vt æmulus
Platonis meritò & bonos
KOPCIEWICZ referat dies.

SLOMKOWICZ nec eras, Diua subaudijs
Te gnarum Angelici dogmatis adfore
Iam secum reputans prompsit ab omine
Huic longæua diu fluent
Largis sæcula riuulis.

Quà Ponto iuga secernit ab Alpibus
Præceps Eridanus qua dolat æduus
Insubri Liguris lentius obuia
Raucis littora fluctibus
Fuso & Doridis impetu.

Hâc tunc fama sequax Nominis effedo.
Ibit; progenies Præfulis hæc Sacri
Aquinatis, erit digna sub æthera
Alarum Tegeatici
Deferri auxilio Iouis.

Quæ discursibus altis meditabitur
Terrarum Dominâ Urbem, & caput Urbium
Post visura Lares; non sine fructibus
Ad Matris propriæ decus
Commune ad Patriæ bonum

Te

Te SLACHETKA Leonu m hæc Deanidulo
Nascentem, vt reperit magnanimo loqui
Prædixit, gracilis pondere Copiæ,

Doctum & texere nexibus
Versum Pythici Apollinis

Vt si saxa voles pollice Pindari,
Vel suasu resonans Tullius aureo,
Nec mirum valeas flectere, viribus

Aptis ingenio tuo
Vitamque arboribus dare.

Etsi Naupliacos vexit ad æthera
Gestorum meritis plena ratis viros,

Quæ vos semideos Thessaliæ super
Pindos Argo vehet, magis
Factis emeritos sibi.

Scedat tumidi fabula Pegasi,
Quæ frustra recitat quod per inania

Est actum fragilis tympana gloriæ,
Vos laude Acroceraunicâ
Dignos culmina tinnient.

O D E

TRICOLOS TETRASTROPHOS.

In Laudem Matris Academiæ.

NArrate Gentes Gentibus, inclytæ
Matris perenni carmine gloriam,

Vos Regio sceptro & proborum
Luce nitens facinorum inornat.

Hæc

Hæc illa plenis Dacius est patens
Laudum phaselis: ite sonantia

Per transtra vos Craci Camænæ

Barbita deproperate Matri

Hæc chara Diuorum est Soboles, Decus

Dotale Regum, Castalidum tholus,

Sydusque gemmatum Polonæ

Gentis, & armiferi Trionis

Ornamentum amplum: quæ liquidi super

Firmata forti cardine Vistulæ

Critasque, Ledæasque abunde

Graugenum reparauit artes,

Quod Delio, Musisque loquacibus

Olim est dicatum Palladium iubar,

Vel quidquid aptis Atticus fons

Ingenijs tenuit colendum.

Hæc Mater inter mænia Cracidum

Possedit id iam diuite copiâ

Quæ nec secus, stellas ut inter

Luna parens radiat minores.

Tot non aristas igniuomâ face

Adurit vstus Syrius algidas,

Neptunium non tot niuesque; in

Vellus aquæ Boreas resoluit

Quot Laureatos hoc decorum penu

Intaminatis cinxit adoreis

Quot Laureandos eruditis

Vberibus refouet nepotes

Quæ

Quæ litteratæ munificas opes
Altricis, actis postera sæculis
 Lucerna rerum, præmiorum
 Dulce lucrū; memorabit ætas?
Quimolle Permessi Emporium colis
Docti repertor pectinis Orpheu
 Et ad canendum expergefactis
 Sollicitas Heliconæ neruis.
Pridem vſitatæ nauita gloriæ
Inſcende pronis Peliacam ratim
 Accessibus, metire famæ
 Vſque per astra, fretum reſuſæ.
Matris coruſcum nomen in æthere
Appendæ, & inter lampadas igneas
 Scientiarum hanc connitenti
 Lampada fac radiare honore.

EPIPHONEMATA Præmiorum.

I.

V. D. FRANCISCO CÆSARI, Crac.

Certauere simul pro vno tres vellere Diuæ
Cesserat aſt vni alea ſortis
Laurigeras tecum ſophiæ ſudamus arenas,
 Sorte præis cunctos duce Lauro,
Sic age ſemper adi ſaſtigia primus honorum;
 Felici Duce Te ibimus & nos.

B

II.

II.

V. D. IOANNI BIENIECKI, Crac.

Fertur sub niueis Pauo auis abscondita linteis,
 Albā non nisi, adultis sobolē educere partub⁹
 Lauro cinge caput, candidulis morib⁹ integrū
 Nec non ingenij te faciet dotibus aureum,
 His nam progeniē Pallas amans clarat adoreis.

III.

V. D. ALBERTO LVPINSKI,

Quidquid tibi vel virium vel roboris
 Heliconis ope per dogma cesserunt Deæ
 Lucraris; & dignus vidēris Daphnide,
 Redimitus hāc vrge altio rem gloriam!

IV.

V. D. BLASIO SZVBCZYNSKI.

Quantus Erichtæi per amæna vireta Nemausi,
 Lubricus irriguis sibilat error aquis
 Quanta Licophronis per aprica roseta canori
 Garrit Hyantæis accola Nympha vadis
 Tantus Academi decorat Te dulcor Alumne.
 Qui fluit Aonio mirus ab ore tuo.
 Forte loqui tecum si poscat prælia Cyrra
 Credas, illa loqui discet ab ore tuo.

VI.

V. D. VALENTINO MAZVRKOWICZ.

Sedulitas animo forti est coniuncta, trophæis
 Sedulus & constans tu Phætona præis.

VII. *Thomae*

V. D. LAURENTIO RVSRIEWICZ.

Dum te instanter honos Lydo circumuagus auro
Amplius inauratis concomitatur equis.

Tu fugis & meritò, haud dignū te prodis honore
Gratia quem vultu nempe modesta fugit.

Tu fugis hic sequitur solē vt sua passibus vmbra
Te fugitiue instat Laurus honore sequi.

VIII. *Thomae*

V. D. VINCENTIO CROMER.

Cynthius Archetypū radians delapsus in orbem
Fertur se cunas irradiasse tuas.

Ergo quod astra tenent stellas scrutabere, quondā
Metam hanc vis genij vendicat ipsa sibi.

IX. *Thomae*

G, V. D. VINCENTIO IAMBROSZKOWICZ.

Mentis opes meruere tuæ ex certamine docto
Laurum dat Mater, promeruisse fat est

X.

e. V. D. ALBERTO ZIATKIEWICZ.

Menti tuæ insedit pietas hæc maxima
Virtus? coronata (cape Corymbū) tunc magis
Mercedis in terra, in poloque merebitur.

XI. *Thomae*

V. D. GREGORIO ROSZKOWICZ.

Martis & artis honor tum laus de laude volenti
Vincere victori subdere ferta parant.

Thomae

Mart

Mars cupit vt vincas, struit ars cum laude triūphū
Vincere posse tuo velle labore tuum est.
XII.

V. D. HYACINTHO MECIKOWICZ:
Iamque sophos sequeris iam iura nouella Lycurgi, V
Merx aderit; curam, si modo cura premat.
XIII.

V. D. MATTHIÆ KASZTULINSKI.
Obrizum spisso terrarum viscere clausum
Indignum pretio cernitur esse suo.
Artificū manibus protersū & ab igne probatū S
Cuncta sub orbe potest appetiare sibi.
Sic tua dexteritas penetralibus abdita mentis
Nil poterat pretij promeruisse sibi
Donec Apollineo vexamine trita reterfit,
Et Lauri ingenitas arte poliuuit opes
Vertitur in pretium tandem dum luxeris orbi,
Ipsa sibi pretium dulce leuamen erit.
XIV.

V. D. ALBERTO STANECKI.
Quo certamen adis pede
Plus mille ambiguīs Syrtibus obuium?
Intentum reuoca gradum
Et frenos cupidæ pone licentiæ.
Cur me ast carpis inaniter
Indiscrete timor? dulce periculum est,
Sacram nonne sequi Deam,
Ornantem viridi tempora adoreâ?
Qua

Quâ fortuna nequit viros
Dotatos dubijs tangere fluctibus
Illæfos sed ab impetu
Pacatis remeare vrget Etesijs.

gi V. D. MARTINO CHWIELCZEWSKI.

Vati & Concandidato gratitudinis ergo.

V. D. BLASIVS STANISLAVS SZVBCZYN-
SKI vouet & dedicat.

tu S I mea Pegasides quando accendêre Camænæ
Pectora, Threijciam si docuêre Lynam
Finxit & Euterpe nostros testudine versus
Meonijsque tulit carmina nostra sonis.
tis Nunc mea Sicelidum numeris optaret arundo
Altisonos vestris adnumerare pedes
bi, Riuulus irriguo est quid aquæ concedere Nilo
Possit, viuus ego? tu fluus esto magis.
Fidibus Orpheis Tymbræus Apollo sonoras
Te docuit Musam cum cecinisset odas.
Vt videt exultat gaudens Calissia, vatem
Te nostræ Lauro, non genuisse suæ
Te Aonium nostris vatem rediisse putamus
Æuis Smyrnæum te superesse virum.
Nam seu candorem & castæ penetralia mentis
Seu spectem linguæ flumina primus eras
Et potes ingenij Lydas ostendere gazas
Mentis & eximios artis habere sales.

Ergo Tuis aliquid referam virtutibus? at quæ
Nunc dabo doctrinæ præmia digna Tuæ?
Non satis esse puto cunctis quæ dona dedisti
Vt capias eadem, plùs Tua Musa sapit
Attamen ecce Tuo cupio iungantur honori
Et cingant roseum laurea ferta caput.

V. D. BLASIO SZVBCZYNSKI. A MAR-
TINO CHWIELCZEWSKI. Grati affectûs
memnosinon.

QVi nuper gracili veris anhelitu
Afflatus, violis riserat hortulus,
Vel comptus remicarât
Vernis campus honoribus.
Iam tandem refugis languet odoribus
Cui sæuus Pelagi Rector Etesia
Connutante vigorum
Exhalans ademit decus.
Te Laurus decorat parta laboribus
Nullis hæc niuibus diffluit, aut rogis
Marcescit, nec acutos
Ventorum timet impetus.
Ergò hâc cinge comas, & solidas puta
Laudes inde sequi, laudibus inuidet
Si fortuna, liquefcit
In poenam inuidiâ sua:

IN STEMMATA
ALMÆ ACADEMIÆ CRACOV.

Stemmata virtutum nascuntur honoribus, ergo
Nobilia dabit Stemmata maior honor.
Tuta lagellonis tu gaude Mater honore
Maximus ille fuit qui duo scepra dedit.
Maximus inde Tibi quæ gaudes Stemmate Regū
Binis ex sceptris fulget honoris honos.

Sub felicibus auspicijs,

Magnifici & Clarissimi Dñi.

D. GABRIELIS OCHOCKI

Philosophiæ & Medicinæ Doctoris,

CONSVLIS CRA C:

In Alma Academia Cracou: vigilantissimi

R E C T O R I S.

ergo, audientibus natiuitatem honores, ergo
Nobiliora dabit stentata maior hono
no regitior in grande Marti honore
Maximus ille fuit quiduo sepea debet
Maximus inde Tibi dux gaudes stentata Regi
Tibi ex sepea fuit honore honore

179. 1. 1

KI

mi

M

A

B

10

